

ciunt tradita per Buratt. *decision.* 465, n. 3, cum ibi notatis per Ferentill. post Gen. *inter ceteros descript. privat. lib. 4, titul. de libro Tut. num. 11. fol. 222, Staiban. jun. resolut. 34, n. 21, & sequent.* A primo igitur ad ultimum dum in aliqua ex parcellis libri tutelaris mendacium, falsitas, aut error non subsistit, idem obiecta ex supposito errore, mendacio, aut falsitate non applicantur.

Vel quod novæ assignentur dilationes quarum medio propagatis probationibus, ut divina favente misericordia litium flammæ extinguantur, juxta preces sexta cujusque diei hora per Ecclesiam devotè effusas, cum præcipuè Tutor, & multo magis illius hæredes versentur in casu quod etiam sine libro rationes reddere possent, eisque omni jure liceret ex traditis per Melium dicta allegat. 124, nu. 42, lib. 3, & per nos in altera, §. ceterum, & latius profecquitur Cyriac. *controver.* 544, à n. 109, ad 113. & Isabella pupilli hæres tunc infans, & ac in Monasterio degens infans in litem juramentum prætere nequit ad tradita per Melium dicta allegat. 124, n. 48, lib. 3, Bec. *consil.* 47, num. 19, in fine, & 20, Thomaf. *de tut. & curat. titul. 13, n. 213, Surd. consil.* 449, n. 2, Cavaler. *decision.* 103, n. 3, & 4, Thomaf. *de tut. & curat. tit. 19, n. 2536, fol. 700.*

In præmissis tamen scrupulus adhuc suboritur, quia pupillus, pubes, major, & vir successivè effectus ad jurandum in litem admittitur, etiam quoad ea & quæ in pupillari ejus ætate contigerunt, si insuper juret se informatum, *gloss. in lege videamus 4, in verb. impubes, ff. de in lite jura. Plot. in lege si quando §. 9, n. 3, & sequent. alias num. 319, Cod. unde vi. Bero. consil. 128, n. 18, & 21, lib. 3, Spad. consil. 357, sub n. 6, versic. & licet, & ibi. Rot. n. 16, lib. 2.*

Cui facillimè occurritur, nam obiectum tunc procedit quando infans, seu pupillus pubes effectus ex facti circumstantiis informationem de successis in ejus infantia, & pupillari ætate aliunde consequi potuisset, nimirum ex rimatione scripturarum, instructione Tutoris, aut aliis, quemadmodum in proposito animadvertunt Paris. *consil.* 75, numer. 38, libr. 1. Spad. dicto *consilio* 257, sub num. 6. Ibi tamen potuit de veritate informari ex libris, scripturis paternis à consanguineis præsertim à patruo ejus Tutore qui erant optime informati, quod repetit ibidem Rot. sub num. 15, libro 2. Isabella autem in Monasterio vitam trahens longè à consanguineis ignara virtutis scripturarum, instrui nullatenus potuit ad effectum maximè, ut se capacem jurandi in litem redderet. Ab inde autem ærumnosas, infelices, innumerisque vexationibus devexas contraxit nuptias, à quarum origine in exitum conjugem, modò profugum, modò exulem, modò carceratum, morte tandem violenta sub oculis inanem extra patrios lares cum ipso infeliciter recepta continuo suspiraverit, ita ut tunc luce meridiana clarior reddatur, vel saltem in valde ancipiti repositum existat, num ipsa circa res, super quibus jurare in litem præterendit, se informatam reddere potuerit. In dubio & autem procul ab omni dubio non informatam præsumi renunciarunt quotquot allegat Plot. in dicta lege si quando sub num. 622, versicul. tunc in dubio alias §. 29, num. 4, Cod. unde vi.

Ultra quod duo juramenta alterum super informatione, alterum in litem mulieri deferre inconveniens videretur, cum nec ad unum foemina & regulariter admittitur. Cyriac. *contro-*

vers. 37, num. 53, Roland. *consil.* 7, numer. 12, in fine, & 13, lib. 1, Thomaf. *de tutor. & curator. titulo 19, sub num. 2748, num. 147, versicul. mulieri, fol. 716, Plot. in dicta lege si quando, n. 862, Cod. unde vi. Optima quidem ratione, incruentis mulierum perjuriis obvietur. Melius allegat. 86, num. 17, lib. 3.*

Verumtamen cum Isabella de Meliis semper ægrè tulerit; ac odio capitali nos profecuta fuerit ob litem fere omnium ejus bonorum, quam cum ipsa habemus, jamque in eadem sententiam favorabilem reportavimus, quæ cum fructibus omnem illius substantiam absorbet, indubitanter hinc à Jurejurando & in litem arceatur, ut in proximis terminis latius exornat Plot. in dicta lege si quando, nu. 799, Cod. unde vi. Farinacius in *fragment. part. 2, numero 1041, versicul. tertio Juramentum.* Thomaf. *de tutor. & curator. titul. 13, sub num. 320, num. 27, folio 118.*

Judicis ergo arbitrium sibi à jure concessum ob enarratas facti circumspersiones in arcendo Isabellam à juramento in litem & versabitur. Menochius *de arbitr. cas. 190, in fine.* Spad. dicto *consilio* 259, n. 8, & ibi Rot. nu. 17, lib. 2, & ut bonum pro odio implacabili redderem quæ pro mei ingenii tenuitate favorabilia adversariæ agnovi, non omittenda duxi; Vide ad caput 42.

CAPUT XXXVII. §. 3.

SUMMARIUM.

- 1 Debitores ad nundinas euntes in mercibus à creditoribus molestari non possunt.
- 2 Carceratus pro causa criminali arrestari non potest pro debito civili. Fallit ut numer. 3. Si non habet ex quo vivere possit, à creditore est alendus, numer. 4. Amplia ut num. 5. Relaxatur si creditor recusat alimenta prestare, num. 6. Amplia etiam in Judeo, num. 7. Pro causa criminali à Curia est alendus, num. 8. Se ipsum alere tenetur in utroque casu, si habet unde vivat. num. 9.

Untes ad nundinas ab eorum creditoribus, nec in persona, neque in mercibus & molestari possunt. Franc. Marc. *decis.* 415, numer. 2, & seq. part. 2, Mauson. *de caus. execut. ampliat.* 1, n. 15, & seq. Coler. *de process. execut. part. 2, cap. 3, n. 164, Pigant. ad statut. Ferrar. rub. 23, n. 56, in fine, & in rub. 76, nu. 1, per textum in Lunic. Cod. de nund.* Ulterius ad materiam prænotandum venit, nulla lege civili, aut canonica cautum reperiri, sed consuetudine & ex opinione Doctorum orta introductum extitisse, ne detentus in carceribus pro causa criminali, pro debito civili commendari valeat. Brun. *de cess. bonorum, quest. 11, 4, quest. princip. nu. 33, 35, & 36, Josephus Ludovic. decision. Perusin. 70, num. 2, 7, & sequent. & per totam.* Farinacius *quest. 27, nu. 155, Prax. Neapolit. cap. 34, n. 9, Caball. resol. 299, n. 18, Spad. consil. 79, n. 4, lib. 1, Guazzin. ad defens. reor. 6, cap. 1, n. 58, tom. 1.* Quæ conclusio militat in credito & privati, quoniam fiscus, habens creditum ex contractu cum carcerato pro causa criminali, potest pro illo commendationem carcerati obtinere. Bald. *consil.* 90.

in

Observationum de Alimentis Caput XXXVII. §. 4. 73

in fine, lib. 5, Caball. *resol.* 299, n. 31, & 32, Guazzin. *de defens. reor. 6, cap. 1, sub n. 85, vers. Bene verum est, tom. 1, Spad. dicto consil. 79, numero 2, & per totum, lib. 1.*

Obtinens sui debitoris carcerationem, si carceratus * sic pro debito civili non habet aliunde ex qui vivere possit ab ipso creditore interim alendus venit, Franc. Marc. *dec.* 234, p. 2, Zuccar. *dec.* 22, n. 1, & per totam, Cavalc. *de Brach. Reg. part. 2, numero 291, Fenzon. ad statut. urb. cap. 193, n. 19, & seq. Marchelan. de commiss. admitt. ad honor. cess. part. 3, cap. 1, §. 1, numero 64, & seq. Caball. consil. 137, numero 4, & seq. lib. 2, Rot. dec. 177, sub numero 4, versic. Sed potius damnum part. 1. recent. Leoncill. de privileg. pauper. 44, numero 1, part. 2, Novar. de privil. miserab. person. 72, & tom. 1, quest. forens. cap. 9, & de gravamin. vassal. 246, numero 8, & 9, part. 1, Pignat. ad statut. Ferrar. rub. 23, sub numero 59, vers. hæc ultima, & optimè exornat Auctor hic n. 2, & 3, ubi quod hæc resolutio locum habeat, nedum in persona principalis, sed etiam in persona cessionarii & creditoris, qui pariter debitorem carceratum alere tenetur idem comprobant Leoncill. de privileg. pauper. 44, numero 2, part. 2, Cost. de remed. subsid. 27, in Illat. ex numero 2, Cancr. *variar. resolut. part. 3, cap. 17, numero 250, Grass. de except. in prælud. numero 192, Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 4, numero 24, Vide §. seq. numero 8, Recusante autem creditore alimenta debitori carcerato * subministrare debitoribus carceribus relaxare debet, Cost. de remed. subsid. 27, numero 1, & 6, Adden. Capell. Tholosan. *dec.* 100, numero 3, Caball. *consil.* 37, numero 5, Zuccar. dicta *dec.* 22, numero 3, Calvin. *de æquit. cap. 29, num. 11, Novar. de gravam. vassallor. 246, numero 9, tom. 1, Leoncill. de privileg. pauper. 44, numero 7 part. 2, Fenzon. ad statut. urb. cap. 193, num. 25, cum adductis per Auctorem hic n. 5, Et prædicta procedunt etiam in Judæis debitoribus * carceratis ad instantiam creditoris Christiani, qui pariter ipsis alimenta præstare cogitur, Gratian. *disceptat.* 842, num. 29, Ricciul. *de jur. person. extr. Eccles. grem. exist. lib. 4, cap. 21, à n. 7, ubi hinc inde affert argumenta, & tandem concludit resolutum deberi alimenta etiam Judæis per Rotam quæ est *dec.* 269, parte quarta, tom. 2, recent. Pigant. *ad statut. Ferrar. rub. 23, sub numero 59, versic. Sed quicquid nonnulli.*****

Eadem quoque conclusio militat in carcerato paupere pro causa criminali, & per Coriam interim alendus venit, ut latissimè profecquitur Auctor hic n. 5, usque ad finem, Cavalc. *de Brach. Reg. part. 2, n. 296, & sequentibus, Leoncill. de privileg. pauper. 44, n. 7, part. 2, Novar. de gravam. Vassallor. 246, nu. 2, tom. 1, Conclusio autem in utroque casu transit cum supposito pauperatis, & quod aliunde de se alere nequeat * alias enim seipsum carceratus debitor, aut criminofus alere obstringitur, quemadmodum animadvertit Auctor hic numero 1. Caball. *d. consil.* 37, n. 1, lib. 2, Leoncill. *de privileg. pauper. 44, n. 1, & 5, part. 2, Novar. de gravam. Vassallor. 246, nu. 2, Cavalc. de Brach. Reg. part. 2, numero 292, & sub numero 296, vers. Sed quando.**

Obtinens sui debitoris carcerationem, si carceratus * sic pro debito civili non habet aliunde ex qui vivere possit ab ipso creditore interim alendus venit, Franc. Marc. *dec.* 234, p. 2, Zuccar. *dec.* 22, n. 1, & per totam, Cavalc. *de Brach. Reg. part. 2, numero 291, Fenzon. ad statut. urb. cap. 193, n. 19, & seq. Marchelan. de commiss. admitt. ad honor. cess. part. 3, cap. 1, §. 1, numero 64, & seq. Caball. consil. 137, numero 4, & seq. lib. 2, Rot. dec. 177, sub numero 4, versic. Sed potius damnum part. 1. recent. Leoncill. de privileg. pauper. 44, numero 1, part. 2, Novar. de privil. miserab. person. 72, & tom. 1, quest. forens. cap. 9, & de gravamin. vassal. 246, numero 8, & 9, part. 1, Pignat. ad statut. Ferrar. rub. 23, sub numero 59, vers. hæc ultima, & optimè exornat Auctor hic n. 2, & 3, ubi quod hæc resolutio locum habeat, nedum in persona principalis, sed etiam in persona cessionarii & creditoris, qui pariter debitorem carceratum alere tenetur idem comprobant Leoncill. de privileg. pauper. 44, numero 2, part. 2, Cost. de remed. subsid. 27, in Illat. ex numero 2, Cancr. *variar. resolut. part. 3, cap. 17, numero 250, Grass. de except. in prælud. numero 192, Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 4, numero 24, Vide §. seq. numero 8, Recusante autem creditore alimenta debitori carcerato * subministrare debitoribus carceribus relaxare debet, Cost. de remed. subsid. 27, numero 1, & 6, Adden. Capell. Tholosan. *dec.* 100, numero 3, Caball. *consil.* 37, numero 5, Zuccar. dicta *dec.* 22, numero 3, Calvin. *de æquit. cap. 29, num. 11, Novar. de gravam. vassallor. 246, numero 9, tom. 1, Leoncill. de privileg. pauper. 44, numero 7 part. 2, Fenzon. ad statut. urb. cap. 193, num. 25, cum adductis per Auctorem hic n. 5, Et prædicta procedunt etiam in Judæis debitoribus * carceratis ad instantiam creditoris Christiani, qui pariter ipsis alimenta præstare cogitur, Gratian. *disceptat.* 842, num. 29, Ricciul. *de jur. person. extr. Eccles. grem. exist. lib. 4, cap. 21, à n. 7, ubi hinc inde affert argumenta, & tandem concludit resolutum deberi alimenta etiam Judæis per Rotam quæ est *dec.* 269, parte quarta, tom. 2, recent. Pigant. *ad statut. Ferrar. rub. 23, sub numero 59, versic. Sed quicquid nonnulli.*****

Eadem quoque conclusio militat in carcerato paupere pro causa criminali, & per Coriam interim alendus venit, ut latissimè profecquitur Auctor hic n. 5, usque ad finem, Cavalc. *de Brach. Reg. part. 2, n. 296, & sequentibus, Leoncill. de privileg. pauper. 44, n. 7, part. 2, Novar. de gravam. Vassallor. 246, nu. 2, tom. 1, Conclusio autem in utroque casu transit cum supposito pauperatis, & quod aliunde de se alere nequeat * alias enim seipsum carceratus debitor, aut criminofus alere obstringitur, quemadmodum animadvertit Auctor hic numero 1. Caball. *d. consil.* 37, n. 1, lib. 2, Leoncill. *de privileg. pauper. 44, n. 1, & 5, part. 2, Novar. de gravam. Vassallor. 246, nu. 2, Cavalc. de Brach. Reg. part. 2, numero 292, & sub numero 296, vers. Sed quando.**

Melius ad Castillum de Alimentis.

CAPUT XXXVII. §. 4.

SUMMARIUM.

- 1 Cedens bonis devotus ad pinguiorem fortunam potitur beneficio deducendi ne egeat etiam in foro conscientia; Ignominiosè omninò liberatur etiam si ad pinguiorem devenerit fortunam numero 3. Fallit in foro animæ numero 4.
- 2 Artifices eximuntur à cessione bonorum præstando operas creditoribus deducto prius ex mercede ne egeant.
- 3 Cessione bonorum in facienda attenditur consuetudo loci.
- 4 Cessio bonorum statuto tolli potest. Quando non admittatur numero 7.
- 5 Carceratus debitor à creditore est alendus. Non dicitur arrestatus in domo propria cum sivejussione numero 9. Contra numero 10.
- 6 Debitor perventus ad pinguiorem fortunam postquam decoxerat quando non teneatur erga creditorem.
- 7 Adoptatus ab extraneo legitimam prætere non potest; Secus si ab ascendente n. 13.

Ad materiam istius §. conferunt dicenda ad cap. 47, ubi diximus in foro exteriori eum, qui cessit bonis, & postea ad pinguiorem pervenit fortunam, non teneri nisi in quantum facere possit; modò * autem videndum superest, quid in foro conscientia observari debeat, in quo sanè articulo Auctor hic n. 3, concludit post alios etiam in foro conscientia beneficium deducendi ne egeat competere debitori, qui cessit bonis, deinde ad pinguiorem fortunam devenit, Dian. *part. 4, tract. 4, resolut. 78, in fin. fol. 632, Leoncill. de privileg. pauper. 49, numero 15, 17, & 18, Bonacin. de restitut. & contract. disputat. 1, quest. ult. punct. 1, proposit. 4, sub numero 37, versic. respondeo posse, fol. 70. Donad. de renunciat. cap. 36, sub numero 35, vers. quod intellige. Versati autem in aliqua arte debitores eximuntur à cessione bonorum, & coguntur præstare eorum * ministerii operas in extinctionem debiti, deducto tamen ex mercede proportionabiliter ne egeant, Coler. *de process. execut. part. 1, cap. 9, num. 28, & 29, Lanfranc. Zacch. de Salar. quest. 106, n. 3, seq. & per totam.**

Cæterum qui ignominiosè cessit bonis, quia scilicet de culo percudit lapidem, aut incessit cum bireto viridi ab obligationibus in totum absolute * liberatur, ita ut ad nihil teneatur, etiam si ad pinguiorem postea devenerit fortunam, ut post alios animadvertit Auctor hic n. 4. Pasch. *de patr. potest. cap. 8, numero 52, Carpan. ad stat. Mediolan. lib. 1, cap. 408, numero 140, Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, numero 24, Leoncill. de privileg. pauper. 49, n. 12, & 17, Donad. de renunciat. cap. 36, n. 35, Sanct. à Melo de indic. debit. quest. 2, n. 42, & 43, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 3, cap. 16, n. 67, & ita intelligendus Cigal. *de act. §. 29, nu. 9, fol. 265, Pigant. ad statut. Ferrar. rub. 134, numero 27.* At in judicio animæ res aliter se habet, ex quo si cedens bonis etiam cum ignominia ad pinguiorem fortunam * accesserit, adhuc ex noviter acquisitis tenetur erga creditores, & ut optimè post alios considerat Auctor hic sub*

sub n. 34, vers. ceterum. Bonacin. de restitut. & contract. disput. 1, quest. ultim. punct. 1, proposit. 4, numero 38, fol. 70, & alii in principio per nos adducti, & de magis communi testatur Stephan. à Sancto Gregorio de contract. lib. primo, quest. 6, n. 25, tametsi ipse non videatur acquiescere ratione ibi per ipsum adducta, Nicol. in suis lucubrat. lib. 4, tit. 6, n. 375, in fine, fol. 406, tomo primo, Carol. Mallett. Aur. Moral. Theolog. Mulleat. 26, Bract. 3, in fine, fol. 195.

Uniuscujusque loci consuetudines attendi debent circa formam faciendi & cessiones honorum ad notata per Auctorem hic n. 9, & seq. ubi de quadam pragmatica Regni, quam recenset Donad. de renunciat. cap. 36, nu. 25, Joann. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, sub nu. 30, vers. sed in hoc servanda. Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, n. 32, & 33, Gratian. discept. 222, n. 24, ubi quod beneficium cessionis honorum & à statuto tolli possit, & repetit Scac. de commerc. & camb. §. 7, gloss. 5, n. 136. Sanct. à Melo de induc. debit. quest. 9, nu. 11, & 21, & de simili lege Regia testatur Auctor hic num. 14. Nec ab hac opinione recedendum quicquid in oppositum contendat, Giurb. decis. 41, nu. 14, cum aliis.

Beneficium istud cessionis honorum debitoribus aliquando non competere ostendam, infra in annot. ad cap. 47, hic autem plures alii casus & per Auctorem indicantur à n. 20, qui pariter videri poterunt apud Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, nu. 22, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 134, n. 29, Scac. de commerc. & camb. §. 1, q. 7, part. 2, ampliat. 8, n. 123, in fine, & §. 7, gloss. 5, num. 123, 124, 148, & seq. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, num. 20, & 21, latissime Cigal. de act. §. 29, à n. 24, ad 36, ubi duodecim casus recenset, Donad. de renunciat. cap. 36, ex n. 71, usque ad 85, ubi alios casus addit Leoncill. de privileg. pauper. 49, n. 7, & seq. part. 2, A Cost. de privileg. credit. regul. 5, ampliat. 6, sub nu. 7, versic. ex qua furas, & seq. usque ad 11, Sanct. à Melo de induc. debit. quest. 2, n. 31, & 32, & quest. 12, nu. 14, Joan. Franc. Andr. contr. 123, n. 12, Dum debitor in carceribus detinetur, si innotuit, à creditoribus alii debet, & quemadmodum admittit etiam Auctor hic & cap. 47, n. 4, Valasc. consult. 1, num. 8, Fontanell. de pact. nupt. claus. 4, gloss. 18, part. 34, & 35, Calvin. de equit. cap. 29, nu. 22, & per totum, Giurb. consil. 76, nu. 14, Guilhelm. Anthon. de rescript. & morat. concl. 23, n. 26, Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 4, n. 23, & 24, ubi extendit ad cessionarium, A Cost. de privileg. credit. regul. 5, ampliat. 6, sub nu. 11, versic. quibus adde Leoncill. de privileg. pauper. 44, n. 3, & sequentibus, part. 2, & dixi ad cap. istud, §. 3, n. 4.

Arrestatum in domo propria loco carceris cum fidejussione * non dici carceratum continent Capyc. dec. 154, n. 4, Farinac. q. 30, nu. 58, & exornat Caren. resolut. 80, n. 13, & seq. Contrarium tamen magis & communiter recipitur, Gramm. dec. 318, in fine, princip. Hering. de fidejuss. cap. 10, nu. 170, & hanc opinionem amplectitur, Farinac. dicta quest. 30, n. 58, in fine, & à num. 46, latè Magon. decis. Lucen. 90, nu. 6, & seq. Caball. resolut. 8, num. 13, & resolut. 222, numero 1, & 2, Anton. de Ball. tract. variar. lib. 4, quest. 2, num. 30, fol. 185, Giurb. consil. crim. 34, numero 1, Guazzin. de defensi-

reor. 6, numero 51, tom. 1, Georg. Mund. consil. 20, numero 199, lib. 1, Præter dicta hic, & infra, cap. 47, animadversione dignum existimavimus, quod si creditor cum decocto convenit in triginta * exempli causa pro centum, & illa recipiendo finalem quietationem fecerit dimittendo scripturam crediti cum declaratione nullitatis ejusdem erga debitorem, creditore ipso ad pinguiorem fortunam evecto molestia debitor affici non poterit à creditore, qui remisit, leg. 2, ff. de pact. Negufant. de pignor. membr. 36, part. princip. num. 19, Scac. de commerc. & camb. §. 2, gloss. 5, n. 56, & 61, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 24, sub num. 38, vers. sed tamen: post Strac. de decoct. part. 6, num. 1, & seq.

Circa legitimam filiis etiam emancipatis in bonis parentum debitam plura annotavimus ad cap. 43, nunc succedit videndum circa filios in adoptionem susceptos, & distinguendum venit, nam si extraneus adoptet; filius sic adoptatus legitimam & petere non potest, sed illam à patre naturali consequi debet, Bardellon. consil. 104, ex numero 7, per totum, Michal. de frat. part. 3, cap. 20, numero 24, Argel. de acquir. possess. quest. 3, numero 714, & 715, Merlin. de legitim. lib. 1, tit. 2, quest. 2, numero decimo quinto, cum adductis per Rot. in Bononien. de Bolognini 2, Maii 1653, §. nam in bonis, & seq. Celfo. Adoptatus vero ab ascendente & jus prætendendi legitimam retinet, Bardellon. d. consil. 104, num. 5, Michalor. de frat. part. 3, cap. 20, num. 25, Argel. de acquir. possess. quest. 3, numero 719, Merlin. de legitim. lib. 1, tit. 2, quest. 2, numero 14, cum adductis per Rot. dec. 360, numero 21, part. 5, recent. & in dicta Bononien. de Bolognini secundo Maii 1653, §. non obstat Celfo.

CAPUT XXXVIII.

SUMMARIUM.

- 1 Legatum sub conditione contraria censetur ademptum; Resolvitur ex donatione rei legatæ numero 2. Alienatione rei legatæ censetur revocatum numero 6. Amplia ut numero 7. Per locationem rei legatæ non censetur ademptum numero 8. Ex hypotheca rei legatæ non censetur ademptum numero 9. Fallit ut numero 10. Per constitutionem census super re legatæ non dicitur revocatum numero 11. Census per illius extinctionem non resolvitur numero 12. Ex alienatione rei legatæ cum pacto retrovendendi resolvitur n. 13. Contra numero 14. Declara ut n. 15, 16, & 17. Ex alienatione revocatum facta recuperatione rei legatæ convalescit favore alimentorum num. 18. Censetur ademptum si alteri fiat ejusdem rei numero 19. Ex inimicitia censetur revocatum numero 20. Fundi pro alimentis an censetur relicta proprietas numero 21. In dubio non censeri ademptum judicandum est numero 22, & 23. Hominis debitoris pro illius exactio non revocatum censetur n. 24. Solutio facta à Testatore quantitatis legatæ extinguitur n. 25.
- 3 Legata re in qua Testator habet partem, illam tantum legasse censetur. Declara ut num. 4.

5 Fructus

Observationum de Alimentis. Cap. XXXVIII.

- 25 Fructus in sortem legati quando non convertantur.
- 26 Solutio præventiva legati non transit in donationem inter vivos.
- 27 Nomen debitoris, sive proprietatis, aut locus in legato apposta causa demonstrationis non existente re adhuc legatum debetur.

1 **S**ub conditione relicto contraria & censetur ademptum dixi allegat. 4, n. 13, & allegat. 41, n. 21, lib. 3, Mart. Medic. decis. Senen. 69, n. 33, Mar. Antonin. variar. resolut. 59, num. 2, lib. 1. Quemadmodum legatum resolvitur ex donatione rei legatæ & in vita per Testatorem legatario facta cum duo tituli lucrativi respectu ejusdem rei quoad eandem personam concurrere non possint. Fontanell. de pact. nupt. part. 5, gloss. 8, part. 14, n. 41, & seq. Arias de Mes. resolut. 39, nu. 3, lib. 1. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 20, & 21. Tondut. variar. resolut. civil. 158, n. 1, 2, & 3, ubi quod nec debeatur æstimatio part. 2. Unde legata & re, in qua testator partem habet illam tantum partem legatæ censetur, Duran. decis. 10, n. 11, & decis. 62, n. 19, Tondut. resolut. civil. 74, n. 4, part. 1, Joan. Baptist. Antonell. consil. 50, n. 23, Altograd. consil. 12, numero 13, lib. 1, & faciunt copiosè tradita per nos allegat. 27, n. 19, fol. 419, lib. 1. Nisi tamen de mente Testatoris legandi præcisè constaret, & quando enim legat totum, venit etiam alia pars, quam jure communionis, seu pignoris Testator possidebat, dixi allegat. 71, numero 1, & per totam, lib. 3. Idè si Testator legat fundum in satisfactionem legatarii & vult quod possit de eo disponere, tunc non imputat fructus in sortem. Surd. consil. 291, n. 16, Rot. in Urbeveta legat. 5, Aprilis 1647, §. cum tertio Bichio.

Ex alienatione rei legatæ facta per Testatorem legatum & regulariter censetur revocatum, Merlin. decis. 456, numero 34, & 35, Ripol. variar. resolut. cap. 13, num. 342, Cyriac. controvers. 118, nu. 1, & contr. 305, nu. 2, Ciardin. contr. 79, n. 4, Sanfelice. decis. 289, num. 10, Pen. decis. 19, n. 17, Cyriac. contr. 118, nu. 1, & contr. 204, n. 4, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, Antonin. de Marin. resolut. 124, n. 1, lib. 2, Rot. coram Card. Othob. decis. 162, nu. 10, & seq. ubi limitat in universali dispositione, quæ per alienationem rerum particularium non revocatur, sed subsistit in eo, quod remanet, Arias de Mes. variar. resolut. lib. 3, cap. 11, nu. 18. Quod ampliatur nulla etiam præexistente alienatione, & quia adhuc legatum censetur revocatum, ut post alios animadvertunt Joan. Franc. Andreoll. contr. 221, n. 8, & seq. Olea de cess. jur. tit. 2, quest. 5, n. 14, Leoncill. de privileg. pauper. 118, à n. 1, ad 6, & pluribus exornat Auctor hic à n. 1, ad 4, ubi seclusa alienatione abdicativa domini concludit per alios actus locationis & nimirum rei legatæ ad longum tempus, dummodo non sit perpetua legatum non censeri ademptum: quod etiam firmant Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 1, & seq. & vide Rot. coram Cardin. Corrado in Regien. bonorum 23, Januarii 1647, §. nec obstat, & seq. impressa apud Cenfal. decis. 25, numero 28, ad Peregr. de fideicommiss.

Quemadmodum ex hypotheca sive generali, sive particulari & super legata ademptum non præsumitur legatum, Menoch. conf. 997, n. 5, & Melius ad Casillum de Alimentis.

6. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, dicto cap. 50, numero 3, 4, & 5, ubi quod hæres tunc teneatur luere pignus super re legata, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, quest. 138, n. 1, & numero 5, ubi pariter, quod hæres teneatur luere pignus, si tamen pignorat, seu hypotheca appareat constituta & pro summa, quæ æquipolleat, vel major sit valore rei legatæ, ita ut verisimilis non sit luitio, tunc legatum censetur revocatum, Menoch. dicto conf. 997, n. 7, Gratian. disceptat. 422, numero 25, Pacific. de Salvian. inspect. 3, cap. 2, nu. 43, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 11, & 12, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, quest. 138, ex n. 12, ad 23, ubi materiam pluribus exornat, Ciardin. contr. 79, sub numero 18, vers. nisi tamen, & sub numero 24, versic. sed consideratur.

Idem quoque dicitur respectu constitutionis census super re legata, & quandoquidem nec per illam legatæ inducitur revocatio, Menoch. dicto conf. 997, n. 5, & 6, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, n. 3, & seq. Merlin. de pignor. & hypot. lib. 4, q. 138, n. 9. Hinc legatæ censu si testator abinde illam in partem, * aut in totum extinxerit, non ideo legatum resolvitur, Honded. conf. 61, ex n. 18, lib. 1, Gratian. discept. 316, n. 1, & 3, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. d. cap. 50, nu. 16, & 17, Cenc. de cens. quest. 72, n. 31, ex alienatione tamen facta cū pacto retrovendendi, & ex quo vera, & propria alienatio reputatur, revolutio legatæ sequeretur ad tradita post alios per Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. d. cap. 50, n. 10. Verum tamen quod per venditionem factam cum pacto redimendi & legatum non tollatur ex professo defendit Ciardin. dicta contr. 79, nu. 15, & per totam.

Per contractum simplicem alienationis rei legatæ etiam non secuta traditione, aut traditione pretii legatum censeri revocatum post alios comprobatur Auctor hic numero 5, & seq. Ceterum quod ad effectum adimendi legatum traditio * aut receptio pretii prærequiritur juxta aliorum sententiam comprobant Gratian. discept. 251, numero 61, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, sub numero 14, vers. Secundo requiritur.

Ex alienatione facta per testatorem rei legatæ ita demum * admittitur legatum si alienatio processerit ex causa voluntaria, Ciardin. controvers. 79, numero 6, & seq. ubi plurimum se insolvit distinguendo inter alienationem emanatam titulo oneroso, aut lucrativo, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, numero 7, & 14, Secus verò si alienatio causa necessitatis * provenit, quia tunc legatum non censetur revocatum, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, d. cap. 50, numero 7, Cyriac. d. contr. 118, per totam, Gratian. discept. 316, num. 3, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, d. quest. 138, num. 23, Cenc. de cens. d. q. 72, n. 32, & seq. & latè pluribus congestis examinat Auctor hic n. 7, ad 14, ubi ineptam renunciat distinctionem prædictam à titulo oneroso ad lucrativum.

Alimentorum, aut in piam causam legatum ex alienatione voluntaria * rei legatæ revocatum recuperatione rei reconvalescit, Leoncill. de privileg. pauper. 218, numero 6, Bim. consil. 357, numero 24, & 25, Vivian. in prax. Juris patr.